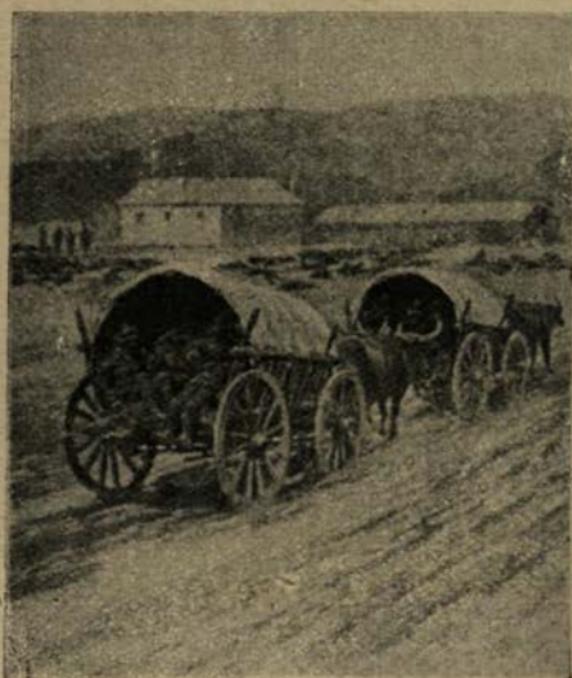

и колата съ обоза, храна и патрони, не можаха да вървятъ. Голѣма нужда се появи отъ дърва. Най-първо войниците сѣчаха дърветата високо единъ метъръ надъ земята, та кладѣха буйни огньове, около които се топлѣха или лежаха. Но дърветата скоро се изсѣкоха. Тогава почнаха, повторно да сѣ-

Прѣвозъ на ранени и болни

катъ дънеритѣ до самата земя. Това трая около 15 дена, студътъ още не намалява. Измрѣзналитѣ войници, за готвение на храната и за стопление, бѣха принудени да разриватъ прѣспитѣ съ лопатитѣ си, да разкопватъ земята и да вадятъ останалитѣ корени отъ изсѣченитѣ по-рано дървета. По този начинъ грозниятъ студъ принуди нашите войници на нѣкои мѣста да сѣкатъ по три пѫти дървета: най-напрѣдъ високо, сетнѣ до земята и най-сетнѣ да извадятъ и коренитѣ отъ земята. На други мѣста, дѣ-